

палатою України (видання 2010 року): [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/files/temp/Ukr-block_T1-2010.pdf.

УДК 657.1:346.3:37.072

Бунда О.М., к.е.н, доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЯ ДОГОВІРНОГО СЕРЕДОВИЩА КОЛАБОРАЦІЇ НАУКИ І БІЗНЕСУ

Нові реалії функціонування ринкової економіки та розвиток інновативної культури підприємництва як в Україні, так і у світі вимагають організації договірної середовища колаборації науки та бізнесу. Досліджуючи індекс глобальної конкурентоспроможності (GCI) Всесвітнього економічного форуму України за 2017–2018 рр. зазначимо, що при високому рівні охоплення населення вищою освітою – 16 місце, ступінь розвитку співпраці ВНЗ та бізнесу в Україні лише 73 місце серед 137 країн [3].

Так С. Безвух визначає такі форми взаємодії закладів вищої освіти та бізнесу: універсальні (ярмарки вакансій, спонсорство в рамках конференцій) та специфічні (лекції, спеціалізовані курси, конкурси, лабораторії, наукові центри, практика, стажування) [1, с.9]. В. Покідіна розглядає такі форми колаборації науки та бізнесу у світовій практиці: колаборація у сфері дослідження й розвитку (R&D), академічна мобільність, студентська мобільність, комерціалізація результатів R&D, розробка начального плану, реалізація проекту «безперервного навчання», підприємницькі ініціативи; управління [2, с. 9].

Розглянемо договірне середовище колаборації науки і бізнесу у розрізі таких аспектів: форми та результати колаборації науки і бізнесу; організація договірної середовища колаборації науки і бізнесу.

1. Колаборація в сфері дослідження і розвитку R&D – спільні наукові та

дослідницькі ініціативи, дослідження на контрактній основі, надання консультаційних послуг, співпраця у впровадженні інновацій, публікації спільних наукових праць, підтримка і проведення студентських проектів. Організація договірною середовища колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо співпраці у розробці спільних наукових та дослідницьких ініціатив; протоколи про наміри та договори щодо проведення досліджень на контрактній основі; протоколи про наміри та договори щодо надання консультаційних послуг (одноразового характеру та довгострокові); протоколи про наміри та договори щодо співпраці у провадженні інновацій; протоколи про наміри та договори щодо публікації спільних наукових праць за участю представників науки і бізнесу; протоколи про наміри та договори щодо підтримки та проведення студентських проектів у сфері R&D.

2. Академічна мобільність – практична діяльність представників науки і бізнесу у середовищі партнерів. Організація договірною середовища колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо залучення викладацького складу та дослідників ВНЗ до роботи у бізнес-середовищі, та працівників компаній – до діяльності в умовах ВНЗ.

3. Студентська мобільність – проходження студентських практик і стажувань з можливістю подальшого працевлаштування. Організація договірною середовища колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо проходження короткострокової практики на базі компанії; протоколи про наміри та договори щодо довгострокового стажування на базі компанії; протоколи про наміри та договори щодо подальшого працевлаштування у компанії.

4. Комерціалізація результатів R&D – використання наукових винаходів та результатів досліджень у бізнес середовищі компаній. Організація договірною середовища колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо створення наукових винаходів та їх виведення на ринковий рівень; патенти, ліцензії; протоколи про наміри та договори щодо співпраці з спін-офами; протоколи про наміри та договори щодо створення

посередницьких платформ між дослідницькими центрами та бізнесом.

5. Розробка навчального плану – співпраця університетів та бізнесу у формуванні навчального плану, проведення додаткових курсів керівниками та працівниками компаній. Організація договірних середовищ колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо співпраці університету та бізнесу у формуванні фіксованої програми курсів, модулів, головних і додаткових дисциплін, навчальних планів; протоколи про наміри та договори щодо проведення лекцій та додаткових курсів представниками бізнесу.

6. Реалізація проекту «безперервного навчання» – підтримка та реалізація проекту «безперервного навчання» у тому числі, за межами студентського віку та на будь-якому етапі життя. Організація договірних середовищ колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо забезпечення ВНЗ необхідних умов для придбання навичок, знань, додаткових кваліфікацій працівникам компаній.

7. Підприємницькі ініціативи – співпраця з бізнесом для розробки інновативної культури підприємництва. Організація договірних середовищ колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо створення нових венчурів та інновацій.

8. Управління – співпраця в сфері управління закладами освіти та бізнес структур. Організація договірних середовищ колаборації науки і бізнесу: протоколи про наміри та договори щодо включення топ-працівників компаній до керівництва окремих факультетів та долучення до процесу обговорення і прийняття рішень в сфері управління закладами освіти; протоколи про наміри та договори щодо представництва працівників закладів освіти у раді директорів фірм та участь у прийнятті бізнес-рішень.

Отже, форми і результати колаборації між освітніми установами та представниками бізнесу визначають важливі аспекти організації договірних середовищ колаборації науки і бізнесу.

Література

1. The Global Competitiveness Report 2017–2018. – Geneva: World

Economic Forum, 2017. – 393 p. URL : <http://www3.weforum.org/docs/GCR20172018/05FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2017%E2%80%93932018.pdf>.

2. Безвух С. Соціальне партнерство науки і бізнесу: форми взаємодії, проблеми і рекомендації щодо їх вирішення / С. Безвух, А. Стопчак // Вісник ХНУ. Економічні науки. – 2015. – № 3. – С. 7–14.

3. Покідіна В. Університети та бізнес: міжнародний досвід співпраці та перспективи для України / В. Покідіна // Проект «Популярна економіка: ціна держави». – 2016. – № 41. – 25 с.

УДК 657.65.012.32

Матюха М.М., к.е.н, доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Облік та збір управлінської інформації про основні засоби на вітчизняних підприємствах є одним з найбільш трудомістких процесів при підготовці звітності за міжнародними стандартами. Причина тому великі обсяги здійснюваних операцій і відмінності в облікових оцінках і методах, що підвищують ризик спотворення даних звітності. Саме ведення реєстру основних засобів в управлінському обліку для спрощення систематизації інформації може проводитися паралельно обліку за вітчизняним стандартами, що передбачає наявність спеціалізованої інформаційної системи ERP-класу, або через трансформацію бухгалтерських даних за певними правилами, або шляхом ведення окремого обліку основних засобів в окремій інформаційній системі.

В силу різних причин не кожне підприємство може впровадити систему паралельного обліку, а ведення незалежної системи вимагає значних витрат. У зв'язку з цим перетворення даних управлінського обліку операцій з основними